

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק
העלון להצלחת עם
ישראל והחשת
הגאולה האמיתית
והשלימה

תענוג השבוע

שבת קודש פרשת: **חג הפסח** ניסן. ה'תשפ"ה. ת'הא ש'נת פ'לאות ה'גאולה.

גליון חג מוגדל בתוספות ומדורים מעניינים לכבוד חג הפסח. חג כשור ושמח לכל הקוראים והמנויים על העלון. ותודה לכל המפיצים בכל רחבי הארץ וכן בארה"ב ובאנגליה. מפיצים מסורים המפיצים במקומות מגוריהם בבתי הכנסת חינם אין כסף רק כדי לזכות את הרבים ולהחיש את הגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש. שנת תשפ"ה. ש'נרגיש ת'מיד ה'שפעות פ'סח

תענוג לספר מהצדיקים:

***** ט' בניסן הילולת הצדיק הענק רבי אריה לוי זצוק"ל המכונה "אבי האסירים" זכות הצדיק תגן בעד כל עם ישראל אמן ואמן.

רבי אריה לוי זצ"ל נולד ברוסיה הלבנה, ולמד בסלוצק אצל הגאון רבי איסר זלמן מלצר, ולאחר מכן בישיבת וולוז'ין הידועה. בהיותו בן 19 החלה מלחמת רוסיה – יפן. אז החליט הנער להגשים את חלומו, ולעלות לארץ הקודש. על שנים אלו כתב: "באותם הימים התקשרו ענני מלחמה, היא המלחמה בין רוסיה ויפן. בליבי גמלה ההחלטה לצאת ולהגשים מאווי לב כמוסים, תשוקתי מילדות – לעלות לארץ הקודש ואני אז בן 19 שנה". לאחר תלאות וקשיים, הגיע הנער לארץ ישראל. כך כתב על תקופה זו: "...והנה, בראותי מרחוק את ארץ הקודש, אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו, נעשיתי לאיש אחר לגמרי. נרעשתי ברגש נורא מאד מרוב שמחה ועיני זלגו דמעות. אמרתי אמותה הפעם, אשר זיכני השי"ת להיכנס לארץ אבות. שכחתי את כל הייסורים וכמו רוח אחרת נכנסה בי, רוח של שמחה ועונג רוחני עד אין קץ. עיני זלגו דמעות מאין הפוגות כי זכיתי ברחמי שמיים להיכנס לארץ הקודש ת"ו, אשר עליונים ותחתונים מצפים לראותה. ירדתי על החוף ודרכתי על אדמת הקודש, הרגשתי על כל צעד ושעל שאני דורך בכף רגלי על אדמת הקודש...". רבי אריה לוי חי בצניעות ופשטות. דירתו שבשכונת משכנות ישראל הייתה קטנת ממדים ודלה בתכולתה. כל תחנוני מקורביו שישפר את תנאי מגוריו הושבו בסירוב החלטי. על כך סיפר פעם: "פעמים רבות ניסו להשמיע לי שאעתיק דירתי למקום מרווח יותר וסירבתי. צא וראה, לאחר אריכות ימים ושנים מובל אדם מדירתו לבית העלמין, אצלי לא יקשה המעבר, כי מחדרי לשם, אין ניגוד חריף".

רבי אריה לוי נודע בליבו הרחום לחולים ולאסירים. את הכינוי 'רב האסירים' קיבל לאחר שבמשך 25 שנים נהג לבקר בבתי הכלא אצל האסירים היהודיים. בתקופת המנדט הגיע לבקר את אסירי המחתרות, לעודד את רוחם ולכתוב למענם מכתבים ופניות. זכה לבקר את עולי הגרדום ולעודדם בשעותיהם האחרונות. גם בשבתות וחגים נהג ללכת רגלית אל בית הכלא לבקר את האסירים. כמו כן, רבי אריה לוי היה היחיד שלא היסס לבקר בבית החולים למצורעים, ולהושיט כל עזרה נדרשת לנגועים במחלה האיומה. פעם בחול המועד סוכות ראו את רבי אריה מהלך באחת משכונות ירושלים. שאל אותו אחד

האנשים: "מה עושה הרב בשכונתנו?" ענה רבי אריה: "נוהג אני בחול המועד לבקר את האלמנות, נשותיהן של הרבנים. כל ימות השנה האלמנה טרודה בעבודתה ואין היא מרגישה בבדידותה, אבל בחול המועד, כאשר כולם חוגגים ואינם עובדים – אזי מרגישה האלמנה בבדידותה ונוזכרת בימים הטובים, שכולם היו באים בחג לבקר את בעלה הרב כשעוד היה בחיים, והבית היה הומה ממבקרים והשמחה היתה שרויה בו. ואילו כעת היא יושבת בודדה וגלמודה, וימי החג נהפכים לה לצער והכאב גדול. לכן מקפיד אני לבקר ולעודד את האלמנות דוקא בימים אלו".

סיפור מיוחד נוסף: בכל ראש חודש היה נוהג רבי אריה ללכת לבית חולים לחולי נפש ולמסור חבילה לאחד החולים. פעם אחת נלווה אליו בנו, ושאלו: "אבא, מה הקשר המיוחד שלך לחולה זה דוקא?" ענה רבי אריה: "פעם באתי לבקר בבית חולים זה וראיתי את אחד החולים שהוא מוכה וחבול, שאלתי את החולים מה קרה לו, והם הסבירו לי שלפעמים החולי נפש משתוללים והמטפלים שלהם נאלצים לתפוס אותם בכוח ולפעמים אף מכים אותם, אולם את מי שיש לו קרובי משפחה הם לא מכים מחשש שהמשפחה תתלונן. לחולה הזה אין קרובי משפחה ולכן הוא מכים אותו הרבה מבלי חשש". כששמעתי זאת, ניגשתי אל המטפלים ואמרתי להם שאני קרוב משפחה של אותו חולה ושיתייחסו אליו יפה. מאז אני מקפיד לבוא פעם בחודש ולמסור חבילה לחולה הזה שהוא "קרוב שלי" ואני מתפלל לשלומו, ואכן האחים החלו להתייחס אליו בכבוד... רבי אריה לוי זצ"ל התהלך פעם ברחובות ירושלים והבחין באחד מתלמידיו לשעבר, החוצה את הכביש לצד השני כדי לא להיתקל בו. חצה רבי אריה אף הוא לצד השני של הכביש וניגש לתלמידו וברכו בחום. "אני כל כך שמח לפגוש אותך", אמר לו רבי אריה. "מדוע ניסית להימנע מלהיפגש עימי?" השיב התלמיד: "אני מתבייש מהרב, כיון שאיני חובש כיפה...". הביט בו רבי אריה ואמר: "חברי, אינך רואה? אני נמוך קומה. אני רואה רק עד הלב". רבי אריה לוי היה ידוע בחיבתו הרבה ובפניו המאירות לילדי ישראל. הוא ידוע בדבריו: "אם מצווה היא לרצות ולחונן את אבניה ועפרה של ארץ ישראל, כדברי הכתוב בתהילים: 'כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו', קל וחומר שיש לחבב את ילדי ישראל שבארץ ישראל".

רבי אריה לוי טמון בבית העלמין סנהדריה בירושלים. על מצבתו נרשם חלק מצוואתו: "כל אלה שהייתי קשור אליהם

בחיי, בפרט לאלו שהתקרבו אלי בקרבת אלוקים, והרגשתי בצערם ובסבלם, לא אשכחם, אם תהיה לי איזו זכות אחר י"ב חודש לבקש רחמים לפני כסא הכבוד". עוד כתובה על המצבה בקשתו מהעולים לקברו: "אני מבקש מכל אחד שעולה על קברי, לומר בפיו: 'אני מאמין באמונה שלמה שתהיה תחיית המתים בעת שיעלה רצון מעת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו'".

תענוג לשמוע:

לכבוד חג הפסח חג החירות בו יצאנו מעבדות לחירות. זה לא רק סיפור היסטורי. וכמו שאומר הבעש"ט הקדוש: "הקורא את המגילה למפרע לא יצא" מי שקורא את התורה וסיפוריה והניסים, וחושב שזה סיפור היסטוריה שהיו פעם ואינם עוד חלילה. הוא לא בעניין בכלל. הוא לא יוצא מהמצרים והגבולים שלו! מהמקומות בהם הוא תחת קקוועעעעע... אבל תקוע ומתסבך... ולכן בכל חג פסח מתעורר מלמעלה ומתגלים אותם האורות והכוחות שהיו ביציאת מצרים וכל יהודי יכול לקבל כוחות לצאת מהמצרים והגבולים המגבילים... בהם הוא תפוס... ומכור... וכ"ו. לחירות אמיתית! למקום משוחרר. למקום האמיתי להיות מי שאני ולגלות את תפקידי האמיתי בגילגול זה. לתפוס ראש ולחשוב באמת ביישוב הדעת "היכן אני בעולם? (סיפורי מעשיות לרבי נחמן מברסלב. מעשה א)

אחד המצרים והמגבילים וההתמכרויות האמיתיות בדור זה הוא מכשיר הפלאפון. ומי מדבר על פלאפון פרוץ ולא מסוגן. אבל אנחנו השבוע נשים דגש על המכשיר עם הוואטסאפ החוזר גם לכל מיני כאילו. מסוגנים. ונביא ראיון שערכנו עם בחור צעיר שבעזרת ה' ימצא את שידוכו בקרוב. (ביקש להשאיר בעילום שם) שקרא את העלון בקביעות מדי שבוע והתעורר מאוד בכל העניין של פגעי הסמארטפונים וכ"ו. והיה ממש מכור והצליח בחסדי שמים לצאת מהמצור הנורא בו היה כבול אזק וקשור. נדגיש כי מדובר בבחור מוצלח מאוד המנהל שני חנויות גדולות לממכר מוצרי חשמל ואלקטרוניקה במרכז הארץ. כך שהראיון מרתק ומפעים. הישארו איתנו.

שלום לך א' היקר. ספר לנו קצת על עצמך. ומה הביא אותך להתראיין ולהתארח בצל קורתנו?

ובכן להתראיין בחרתי אצלכם בגלל המאמר שראיתי בעלון לפני כמה חודשים על הטעויות שעושים כל מיני הורים הנקראים "אושיות רשת" או כל מיני מפורסמים על גב הילדים שלהם... ואח"כ מאשימים את כל העולם ובראשם את המוסד החינוכי בכל הבלאגן הרוחני השורר אצלם בבית. על כך שהם רוצים את כל העולמות החרדי והחילוני. נהנתני מהמאמר ואחרי השינוי שעשיתי בעצמי אמרתי אולי יהיה זה לזיכוי הרבים שאתראיין ואספר את סיפורי האיש. (המאמר מובא שוב בעלון זה במדור "תענוג בחינוך")

אני בא מבית חרדי מאוד במרכז בני ברק. מחסידות ידועה. והייתי ילד סנדוויץ' שלא כל כך שמים לב אליו בגלל שלא היה סיבה מסויימת שבלטה. הייתי ילד טוב ירושלים. לא הייתי חריג בשום תחום. אבל גם לא מוצלח מי יודע מה. וכך בגיל 17

החלטתי שאיני יכול עוד להסתיר את מי שאני. והחלטתי לקום ולעזוב את הישיבה. וללכת לעבוד.

מה זה לעזוב? לגמרי את כל הדרך החרדית?

אז זהו שלא. נשארתי עם כל החזות החיצונית של פיאות והגדים החסידיים, אבל כמובן צמודים ולא מתאימים מי יודע מה לבית ממנו באתי ולסביבה בה גדלתי. וכן הייתי מידי פעם מחליף לבגדים צבעונים ונוסע לאיפה שנוסע ועושה מה שעושה. לא הייתי נקרא שעזבתי את הדרך. אבל עזבתי את התלם והמסלול המקובל ועושה מה שאני רוצה וחושב.

היית לבד? או עם עוד צעירים? חברים?

זה היה המזל שלי עד היום שלא הייתי עם עוד חברים. כי כמה שהכרתי אותם חרדים הידרדרו עד היום לתהום הקליפות ה' ירחם והם ניסו לדרדר אותי גם עימהם. אבל היה לי כל הזמן לב חם להורים שלי ולכל האחים שלי והמשפחה הקרובה שכבר כך הרגישה בזיונות בחסידות שלנו בגלל כל השינוי שלי. ולכן השתדלתי לא להגזים מידי כלפי חוץ.

כן כמה אתה היום?

29.

ומתי התחלת לעשות שינוי חזרה לדרך אבות?

כדי שלא נקדים את המאוחר. מגיל 17 עד גיל 20 עשיתי הרבה שטויות וטעויות שאני עד היום עושה עליהם תשובה. ואח"כ התגייסתי לצבא במסלול חרדי ואח"כ יצאתי לטיול עם חברים בחו"ל. וגם שם הידרדרתי מאוד.

מה אתה יכול להצביע על הדבר שהכי דרדר אותך והכי קילקל אותך?

אני יכול להעיד שמים וארץ. שאפילו שראיתי מה שראיתי ועשיתי מה שעשיתי. לא הייתי יכול להידרדר רבע ממה שהחלקתי אם לא היה לי את המכשיר הטמא שנקרא סמארטפון. אני מודה בפה מלא שהוא מתווך וסרסור אדיר וחזק ומפתה הכי גדול לעבירה. לכל אדם בעולם. לא רק לחרדי. גם לאדם חופשי שאין לו גבולות כביכול, זה מחליק אותו לתהומות שהוא לא היה מגיע אליהם בשום אופן בלעדיו כמה שהוא היה מנסה ומחפש.

האם תוכל לספר לנו עדות אישית על הרס חיים שאתה ראית במו עיניך בגלל המכשיר הזה?

רק עדות אחת? אם אני אתחיל את ההרס שאני ראיתי בגלל המכשיר הזה אני לא יגמור כמה ימים רצוף רק לספר! אני לא מדבר רק על חרדים ואנשים שמורים שזה הרס להם את כל היהדות. אני מדבר על אנשים חברים קרובים שלי בציבור הכללי. שראיתי איך נהרסו להם הבתים והזוגיות. איך הם נפלו לטיפולים נפשיים כבדים בגלל התמכרויות מסוכנות בכל מיני תחומים. הייתי תקופה בארה"ב כשהתחלתי את העסק שלי. והיו לי הרבה חברים גויים מטבע הדברים באתי איתם הרבה במגע עסקי ואז גם חברי. והיינו הרבה מדברים. והם במדינת

הבלי גבולות והגבלות... היו אומרים לי כל הזמן כמה שהם לא יודעים מה לעשות לגבי המכשיר הזה בבית שלהם. והזוועות שזה עושה אצל האחים והילדים שלהם. גם אצל הגויים יש היום מודעות נגד מכשיר שהוא כולו פרוץ ועם כל תוכן אפשרי שלי שום סינון.

מה אתה רואה כגורם העיקרי בהתמכרות למכשיר

כאחד שגדל בבית חרדי ולמד במוסדות הטובים ביותר בבני ברק. אני יכול לומר היום לאחר שנות נסיון והתבגרות אמיתית. שזה רק משיעמום. מחוסר חשק רוחני. אם אדם היה מוצא את עצמו בתורה ובמצוות בחשק וחיות הוא לא היה מחפש את העונג במקום הזה. היום אני מתגעגע לימי הישיבה המתוקים בהם יכולתי לשבת וללמוד כל היום כמו מלך עם חברותות וחברים אמיתיים. ללא דאגות וטירדות מיותרות. כשאני עובר ליד כולל או ישיבה אוני רואה את ההיכל מלא עם לומדים וחברותות אני מתמלא רוק של ממש בפה מרוב הערצה וגעגוע לימים האלו בהם אני ישבתי שם, וחבל שלא הערכתי את זה. אבל גם אצל החופשים והגויים ראיתי כמעט את אותו הדבר להבדיל. כל מי שיותר מכור לזה ויותר נמצא עמוק בסיאוב של זה הוא יותר משועמם וחסר חשק וחיות. לעומת עורך דין או כל אדם שעסוק כל היום ואין לו זמן להשתעמם.

על מה אתה יכול להצביע כדבר העיקרי שגרם לך כאדם שהיה מכור ושקוע עמוק במכשיר, ואז פתאום להתנתק ממנו

אמרת כאן טעות גדולה. את המילה פתאום. זה לא היה בכלל פתאום. זה היה אצלי בתהליך ארוך מאוד ובתקופה ארוכה שלאט לאט יותר ויותר התחזק אצלי ההבנה שזה פגע רע ושליח של הסטרא אחרא בדורינו להוריד את האדם לשאול תחתית ומתחתיו. אבל אתייחס באריכות לחלק הראשון של שאלתך. מה היה הדבר העיקרי שגרם לי לסיאוב וההבנה שזה גועל נפש? זה בעיקר החלק בוואטסאפ שנקרא "סטטוסים" זה דבר נוראי ממש נגע צרעת הפושה ומתרחב בציבור החרדי. ושם ראיתי איך היצר הרע נכנס מהדלת האחורית. ואסביר: כל אחד שרוצה להתפרסם, מצלם ומסריט את עצמו, ואין לזה כללים וגבולות. אתה מצלם ומסריט כל תנועה ומשתף את העוקבים בכל מה שאתה עושה. ואין כללים מי רואה את מי ומי מצרף את מי. והיו לי הרבה חברים שבגלל ייצר הצהובונים התאוה הידועה בכל העולם. ומכך שאין אפוטרופוס לעריות הצטרפו לכל מיני נשים שנקראות ידועניות חרדיות המצלמות כאילו רק פרסומות. ואם כן מה הייצר להצטרף לשם? אלא שזה לא רק פרסום וכסף לפרנסה נטו! זה חבר שסיפר להם עם ברק בעיניים כמה הוא מכור לראות אותה מספרת על עצמה ומסריטה את הילדים והמשפחה שלה (וזה בכלל הרס למשפחות שהילדים רוצים גם להתפרסם ולא גדלים כחרדים, והצילום והפרסום עם האינטרנט גלוי ופתוח בבית) ומשתפת תוכנות אישיות, ורואים אותן רוקדות עם עוד חברות וכל מיני מפגשי ידוענים מעורבות, וכך ייצר העריות שהוא המטרה העיקרית והראשית של המכשיר הזה נכנס לתוך הציבור החרדי בצורה הכי צהובה. ואני את זה כבר לא יכולתי לסבול. ראיתי איך הם מוכנות לעשות הכל כדי להתפרסם. וחלק מהם הכרתי את המשפחות מהם הם באו. וכל כך היה כואב לי על ההורים שלהם

שלא לזה ייחלו בלשון המעטה. כל אחד ואחת מראים את החיים שלהם מבפנים ומייחצנים את הילדים שלהם. ואני מכיר קרובי משפחה שנמנים על הנ"ל. והילדים שלהם נראים מעבר למסך כדוגמנים ומוצלחים ומפורסמים, אבל הם במציאות ילדים אומללים. כל השכנים והסביבה שלהם אומרים את זה. הם אל רואים הורים בכלל. שהם הרי עסוקים כל היום בפלאפון ומסריטים את עצמם ליחצנות ופרסום. והם רק חוזרים מהחיידר במקום לקבל חיבוק חם ואוהב מאמא, ולשמוע את ההורים מתעניינים מה שלומך? מה למדתם היום? הם מיד מצורפים לצילומי היחצנות. והאמא שואגת: "הנה הבן האמצעי שלי הגיע" והילד לא מבים מה היא רוצה ממנו. הוא רוצה לשפוך את ליבו בפני אמא עם אוזן קשובה על מה שעבר היום בכיתה. על קשיים במבחן. והיא צועקת: "הנה הוא בלי מצב רוח היום. בא מהר תחייך למצלמה, ואל תעשה עלינו פוזות של גבר קשוח" אם לא הייתי רואה את זה לא הייתי מאמין. המלמדים שלהם לא יודעים מה לעשות איתם. הם יצטרכו פסיכולוגים בכמויות. אבל העיקר הם לבושים בגדים אופנתיים הכי יקרים שההורים קיבלו מהחברות הגדולות כדי לפרסם אותם. והם חיים בבית הכי מפואר בשונה לגמרי מכל בני כיתתם שלא חיים בכלל במושגים שלהם. ואין להם תקשורת בונה וחיובית עם החברים.

וזה הנקודה שהכי כואבת לי. העירבוב המסוכן והפלת המחיצות שנעשית כאן בין חרדים לחילונים. כמה כוחות השקיעו כל גדולי הדור ומנהיגי הציבור החרדי כדי לבדל את המחנה מכל מיני רוחות זרות של הגויים ואומות העולם שלא ייכנסו לתוכינו. והנה כאן אנשים מתוכינו שבשביל להתפרסם ולהקרא "אוישית רשת..." יטשטשו כל גבול אפשרי כדי להגיע לתאוותם הנכספת...

מה אתה מתכוון כשאתה אומר "הפלת מחיצות"?

אתה רואה את זה על כל צעד ושעל שלהם בסטטוסים. אני זוכר כשאני עצמי עקבתי אחרי הרבה סטטוסים בעוונותי הרבים. ראיתי לא אחת ולא אחד שכתבו: "אם הייתי חילוני הייתי יכול הרבה יותר להתפרסם" אתה רואה את רצונו ומאווייו החולוניים הוא באמת רוצה להיות חילוני, אבל מה לעשות שהוא תקוע כאן עם עוקבים חרדים... ולא יכול להשתולל ולעשות את מה שהוא רואה כעוקב... אחרי כל מיני חילונים שהוא אוהד אותם ואת דרכם, ומייחל להיות כמוהם. כך יוצא מהמילים שהוא עצמו כותב ומעיד על עצמו. עוד דוגמא שראיתי כמה וכמה פעמים. כשהם נפגשים ביחד באירועים כמה וכמה סטוטסרים... הם כותבים: "הולויד זה כאן" גם כאן אתה רואה את מה הבן אדם מחפש להיות ומה הוא בעצמו אוהד ורואה... ואח"כ עוד יגידו לי שזה רק לפרנסה ופירסומות. שמים פרסומות שניים... ובין לבין רוב הסטטוסים זה דברים אישיים משפחתיים שאף אחד חוץ ממנו/ממנה לא צריך לראות ולדעת את זה. ומי מדבר על הסרטה עצמית של כל תנועה ותנועה ברכב וברחוב ושיתוף כל העוקבים בכל פיפס שהם עושים, ובוודאי כל מיני הרצאות... של אידיאולוגיה... זה כבר נהיה חלק מהמופגע... הם מרצים ומשוחחים על כל ענייני דיומא כאילו הם המאן דאמר שמככים למצא פיהם. ויש מלא ליצנים ברשת שמלאים בשנאה תהומית לציבור החרדי הנאמן, ובכל הפגנה או עצרת נגד הגיוס

או פגעי הטכנולוגיה הם מעלים בדיחות ומלא לעג ודברי ליצנות עם תמונות והסרטות מעובדות ממקום האירוע או מכל מיני דמויות של אברכים צדיקים הצועקים מעומקא דליבא על פרצות הדור ועושים מהם ליצנות שאם אמרו חז"ל ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות. אז מאות ליצנויות וזילזול ומיאוס הקדושה ואין כאן המקום להאריך... דוחים כל חמימות לאידישקייט וחינוך הבית לתורה וקדושה. ולא פלא שאתה רואה היום כל מיני "אברכים" או גברים חרדים כבויים ברוחניות. הם עושים הכל כרגיל אבל אתה רואה שאין להם כבר לחלוחית, זה מתייבש לגמרי. למה שישאר חשק לקדושה אחרי כל הליצנויות וה"אשר קרד" שהם רואים בכל רגע נסתר...

כאחד שהצליח לצאת כבן חורין מפאסר ההתמכרות לפלאפון, מה העצה שתוכל לתת לפני חג החירות לאותם אלו הרוצים להיות בני חורין ולעשות את היציאה ממצרים?

אני יכול לומר שכמו שהחתול נמצא בתוך הפח בשיא השיאים של הגועל והסירחון והריח הנודף, ומסתכל על כל מי שעובר ליד הפח ונגעל וסותם את האף... והחתול עומד בתוך הרפש והצואה ומלקק את לשונו ושפתותיו בהנאה מרובה והוא מסתכל על כולם כחסרי שכל ולא שפויים... איך הם מסוגלים לוותר על כאלו "תענוגות"?..? והוא לא מבין שהוא הסכל והטיפש! כך מי ששקוע כל כך בחומר העולם הזה ומכור לכל המסכים המבדילים בין הקודש לחול בין הטהרה לטומאה לא יוכל להבין בכלל איך אפשר בלי להיות שקוע ומונח בזבל. אבל מי שכן יש לו עיניים לראות ולהבין שזה דברים ממוחזרים והכל חוזר על עצמו וכל אחד שם מחכה את השני... ושוב פעם כל פעם את אותם כאילו שאלות של עוקבים... זה כל כך שקוף אצל חלק גדול מהם שהם כותבים את השאלות לבד... כאילו העוקבים הרבים שואלים אותם... ובכל פעם אותו לשון: בהתחלה "אין לי זמן לכל אלפי השאלות שלכם, אשתדל לעבור עליהם ולענות" ואח"כ מיידית: "איזה עוקבים מסורים ומתעניינים" וכל פעם השאלות חוזרות על עצמם... "ממתי נהיית מפורסן כל כך?" "איך אתה מספיק לענות על כל השאלות?" ועוד כל מיני שאלות ממוחזרות... שממתגות ומפרסמות ומייחצנות את הילדים שלהם. וכך הם מחדירים שוב את המסרים והאינטרסים שהם רוצים שיועברו לצופה. ומי שיש לו שכל מבין שהכל הולך וממוחזר בכל שבוע מחדש... ובכל חג ואירוע בשינוי צבע... גם ביציאה ממצרים רובו של העם מת במכת חושך כי הם רצו להשאיר בחושך ולא ללכת אחר המנהיג האמיתי שלנו. ואלו שיצאו היה כי הם הצטרפו לעגלה המנצחת הנצחית של עם הנצח. וגם כאן היום כל פעם יש טרנד חדש של היצר הרע להחטיא את עם ישראל. וכמו שרואים שהכל חולף ועובר ועם הזמן נהיה נדוש ונמאס וריגוש בא וריגוש חולף ועובר. כל אחד יכול להחליט איפה הוא בוחר להיות אסור ואזוק או משוחרר.

כאחד שמנהל שני חנויות חשמל איך אתה יכול להסתדר בלי הפלאפון הזה?

זו שאלה שכולם שואלים אותי. ואני ראיתי איך סבא שלי ניהל שלושה חנויות לפני ארבעים שנה כשהייתי ילד, ואד בקושי היו טלפונים. והוא היה איש עסקים מצליח מאוד. עשיתי חשבון וראיתי שכל ענייני העסק יכולים להיות מנוהלים רק בשעת

העבודה בחנות. שם יש לי את המחשב דרכו אני מתקשר עם כל הספקים והייבוא וכ"ו. ומי שהרוויח מכל זה הוא רק אני! אם עד אז הייתי 24 שעות שקוע בעסק עם הסמארטפון וקורא הודעות וכ"ו. ולא היה לי רגע פנוי. היום לאחר שאני יוצא מהחנות אני משוחרר לעשות מה שאני רוצה באמת ולא כבול כל רגע נתון עם העסק המצלצל לי מהכיס... אפילו ספקים חילונים מעריכים אותי ואומרים לי שהם מקנאים בי על הצעד הזה שעשיתי. אמר לי ספק אחד מתל אביב: אני בכם החרדים שאין לכם טלוויזיה. ואני לא מדבר על התועבות שיש שם. רק על זה שאתם לא רואים ומתמכרים לכל הפרסומות הרבים שרואים שם כל יום וגורמים לך לחשוב שאתה לא בן אדם בר ימינו אם אתה לא מתחדש עם כל המוצרים ותרבות הקנייה חדשים לבקרים. אנשים מוציאים מאות אלפים על מותרות רק כי ראו בפרסומות שכבר שולטות עליהם. ואתם שלא צורכים את כל הערוצים האלו, לא מתוסבכים עם זה. אני היום התחזקתי מאוד ולומד הרבה ומשלים שיעורי תורה ויש לי יותר מנוחת הנפש ולא רואה את כל מראות הזוועה שרואים חופשי במכשירים האלו. רק ממש שומעים מאנשים אפשר להשתגע מהחדשות היום... אז עוד לראות את המראות האלו בפועל? אני מודה לה' שזיכה אותי להיות בן חורין אמיתי. ולצאת ממצרים.

הפרוגרס והיפוכו:

ראש החטיבה היהודית בשב"כ הוקלט כשהוא מתבטא בחריפות נגד מתיישבים ואומר כי יש לעצור אותם גם ללא ראיות. "תראה איך מתנהלות חקירות שב"כ מולם – אנחנו עוצרים את השמוקים האלה גם בלי ראיות לכמה ימים", נשמע אומר בהקלטה.

חגי לובר, אביו של יהונתן לובר שנפל בקרב ברצועת עזה במהלך מלחמת חרבות ברזל, פרסם קטע נוקב ובו תיאר מקרה רדיפה שלדבריו עבר בנו – שנים לפני שנהרג, רק בשל מראהו.

לדבריו, בנו נעצר באקראי על ידי שוטר בזמן שצעד ברחוב, מבלי שעבר על החוק או עורר חשד כלשהו. כששאל האב את השוטר מדוע עצר את בנו, נענה: "איך שהוא נראה, הוא לא בא לי טוב בעין". האב, המום, שאל: "בגלל שהוא עם זקן ופאות?", והשוטר השיב: "כן, הוא נראה לי מסוכן ואלים, ולא סתם בחור תמים". לובר סיפר כי ניסה שוב ושוב להתקשר לבנו לאחר השיחה הקצרה, אך ללא הצלחה: "למרות שניסיתי להתקשר מאה פעמים ויותר, אף אחד לא ענה – כי הוד מעלתו השוטר לא הרשה. רציתי לדפוק את הראש בקיר. רציתי לקחת את הרכב ולטוס להציל – אבל לא ידעתי לאן".

הוא הוסיף בכאב: "הבן שלי, יהונתן – מי שימות למען העם חמש שנים אחר כך – נאלץ לעמוד שעה שלמה ליד השוטר, עד שהתחשק לו לשחרר. ואני, אזרח שווה זכויות, לא הגשתי תלונה. כי צריך לומר בצער – איבדתי אמון, במערכת המשפט ובמשטרה. והשלמתי, כמו אזרח קטן מן השורה, עם המצב הנורא".

את הדברים כתב לובר על רקע פרסום הקלטותיו של ראש המחלקה היהודית בשב"כ, שבהן נשמע מכנה את ציבור המתיישבים "שמוקים" ו"עכברים". לובר סיים את דבריו

במסר נוקב: "מי ששומע את הביזיון... ולא מתקומם, מגנה, דורש תיקון – הוא שותף לעוולה".

ותראו את היפוכו.....:

צה"ל שחרר 50 עצורים בחזרה לרצועת עזה, ביניהם מנהל בית החולים שיפא, מוחמד אבו סלמיה שנעצר בחודש נובמבר. אבו סלמיה נעצר בעקבות העדויות הרבות שנחשפו לכך שבית החולים תחת ניהולו הישיר שימש כמפקדה של חמאס. הלילה (שבין ראשון לשני), הוא הועבר לקראת שחרור מבית הכלא בו היה כלוא בדרום הארץ למתקן באחריות צה"ל בשדה תימן.

גורם בכיר בשב"ס על שחרור מנהל בית חולים שיפא: "אם השב"כ וצה"ל היו רוצים - מנהל בית חולים שיפא היה יכול להיות עצור גם היום באחד ממתקני השב"ס. מדובר במחבל שהיה לו מקום כליאה מוסדר באחד בבתי הכלא הביטחוניים בדרום והבוקר המחבל הופתע כשהוציאו אותו ממנו. הטענה שלא ניתן היה להחזיקו מפאת מחסור במקומות כליאה היא ספין על גבו של הציבור. מדובר בספין שנועד לפגוע בשב"ס ובלוחמי הכליאה שעושים עבודה נאמנה ויומיומית בשמירה על המחבלים" שחרור מנהל ביה"ח עורר סערה בקרב שרי הממשלה השר שיקלי כתב: "אפשר לקבל הבהרה למה האיש הזה שבבית החולים שלו רצחו לנו חטופים ופעלה מפקדת חמאס, שוחרר?". השר בן גביר כתב: "הגיע הזמן לשלוח את ראש השב"כ הביתה. הוא עושה מה שהוא רוצה וגלגל אתו על מלא. שמים פס על הקבינט והממשלה". יוסי פוקס, מזכיר הממשלה כתב: "לא יעלה על הדעת לבצע מהלך כזה בלי ישיבת ממשלה. אני דורש לעצור הכל ולקיים ישיבת ממשלה". השרה אורית סטרוק התייחסה וכתבה: "שואלת ברצינות, באיזו סמכות?"

כזכור, בחודש נובמבר צה"ל ושב"כ פרסמו כי "ארגון הטרור חמאס ניצל משאבים רבים, ביניהם חשמל, על מנת לתחזק את מערכת המנהור שבנה מתחת לבית החולים. בנוסף, החמאס אחסן אמצעי לחימה רבים בבית החולים ובסביבתו". בהודעה הודגש גם כי לאחר הטבח שביצע חמאס ב-7 באוקטובר השתמש הארגון בבית החולים כמקלט למחבליו ואף העביר לשם חטופים ישראלים שנחטפו ביום הטבח. עוד הזכיר צה"ל כי דו"ח פתולוגי אישר שרצח רב"ט נועה מרציאנו בוצע בשטח בית החולים.

זעם גם בקרב משפחות החטופים: "בזמן שיקירנו מוחזקים בשבי החמאס כבר חודשים ארוכים שיחררה ישראל את רב המרצחים וסייען החמאס מנהל בית החולים שיפא, הוא זה שתחת ניהולו הפך בית החולים לבית מחבלים, הוא זה שהחביא קיני טרור של החמאס כולל אמצעי לחימה ובונקרים, במקום גם נרצחו חטופים ישראלים תחת עיניו הפקוחות. ההחלטה לשחרר אותו היא אות קלון מוסרית, שימור הקונספציה מלפני שמחת תורה ויריקה בפניהם של משפחות החטופים. במקום להרע את התנאים שלו ושל יתר מחבלי חמאס ולהשתמש בו כקלף מיקוח ישראל משחררת אותו יחד עם עוד עשרות עזתים "בלתי מעורבים". אנו עדים שוב להחלטות הזוויות של שיחרור

מחבלים, מרצחים והורדת מנופי לחץ משמעותיים של מדינת ישראל".

הוריה של נועה מרציאנו ז"ל, אשר נחטפה לעזה ונרצחה בבית החולים שיפא, כתבו: "נועה, הופקרה לפני השבעה באוקטובר, בכך שלא הקשיבו לה. היא הופקרה בשבעה באוקטובר כשלא באו להציל אותה. היא הופקרה גם אחר כך כשלא עשו מספיק בכדי להחזיר אותה הביתה בחיים. והנה עכשיו, שבעה חודשים לאחר שקברנו אותה, מדינת ישראל מחליטה לשחרר את מי שאחראי במישרין או בעקיפין לרצח שלה.

ועוד על היפוכו של הפרוגרס האנרכיסטי.....:

מתחקיר אלהן גרונר, הקול היהודי כ"ב אייר תשפ"ד: בשנה וחצי תחת גלנט: שיא היסטורי בעצורים מנהליים יהודים. בשבעים שנה: 25 עצורים. בשנה וחצי של גלנט - 19. הנתונים מוכיחים: גלנט פתח במהלך דורסני וחסר תקדים נגד המתיישבים ביהודה ושומרון. קרוב ל-50 אחוזים מהמעצרים המנהליים ליהודים במדינת ישראל ב-72 השנים האחרונות התרחשו בתקופתו של יואב גלנט כשר ביטחון, כך עולה מנתונים שאספנו בקול היהודי. מהנתונים עולה כי במשך 70 שנה מאז שנת תשי"ב ועד שנת תשפ"ב נעצרו במעצר מנהלי 25 יהודים. לעומת זאת בשנה וחצי האחרונות בהן מכהן גלנט כשר ביטחון נעצרו 19 יהודים במעצר מנהלי - מספר חסר תקדים וחסר כל פרופורציה. כאמור תקופתו של שר הביטחון גלנט מתאפיינת במעצרים מנהליים רבים ליהודים, אך רק בחינת הנתונים מלמדת עד כמה הדבר משמעותי וחריג. השבוע שוחרר לאחר שבעה חודשים במעצר מנהלי אריאל דנינו, וזהו זמן טוב לסקירה היסטורית על תופעת המעצרים המנהליים ליהודים בישראל עם מבט אקטואלי.

מאמצים את השיטות האכזריות של הבריטים. מעצר מנהלי הוא כלי דיקטטורי מימי המנדט הבריטי ששימש את השלטונות כנגד המחתרות העבריות. אלא שמדינת ישראל הצעירה אימצה את הכלי באופן די מהיר, בייחוד נגד גורמים אידיאולוגיים שהמסד רצה לשבור את רוחם ודרכם. ראשונים להיעצר במעצר מנהלי היו חמישה מחברי ההנהגה המדינית של האצ"ל לאחר הטבעת אלטלנה בידי בן גוריון ורביץ. שר המשפטים רוזנבלט הצהיר אז כי המעצרים היו חוקיים. "עד שיפורסמו חוקי חירום כאלה במדינת ישראל אנו נאלצים להסתמך על החוקים הצבאיים הקודמים של ממשלת המנדט שעבר", צוטט בעיתון המשקיף שבו זעקה הכותרת: "שר המשפטים מודיע שהמעצרים האחרונים בוצעו על יסוד חוקי החירום האכזריים של הבריטים". לאחר מכן נעצרו המוני אנשי לח"י במעצר מנהלי בעקבות רצח ברנדוט. מהם התמקדו השלטונות בנתן ילין מור ובמתי שמואלביץ שלבסוף גם נשפטו בהליך פלילי וזכו לחנינה. המעצר המנהלי של הרב אליהו. בשנת תשי"א (1951) נעצרו במעצר מנהלי 20 חברי ברית הקנאים שפעלה בנושאי דת ומדינה, ובראשם הרב מרדכי אליהו זצ"ל, לימים הראשון לציון. החבורה נעצרה לאחר שתכננה להשליך רימון עשן למליאת הכנסת שדנה בגיוס נשים לצה"ל. יחד עם הרב אליהו נעצרו גם הרב אליהו רפול, יהודה רידר שלימים שימש כראש מועצת קרית ארבע, ושלמה לורינץ ששבועות אחדים

לאחר שחרורו הפך לחבר כנסת שכיהן בשלל תפקידים לאורך שנים רבות.

כשבגין סירב למעצר מנהלי. משנת תשי"ב ועד למעצרו המנהלי של הרב כהנא בשנת תש"מ יחד עם ברוך (גרין) בן יוסף, לא איתרנו עוד עצורים מנהליים יהודים. מי שאישר את המעצר המנהלי לרב כהנא היה מנחם בגין, שכעבור זמן מה כשהתבקש לעצור מנהלי את החשודים במחתרת היהודית, סירב לכך. "כשאני הסכמתי למעצר המנהלי של כהנא וגרין לא הייתי כתמול שלשום במשך מספר ימים", אמר אז בגין. "כי סוף סוף אני אזרח. לחיילים יש את מלוא הזכות, על פי טבע המדים שלהם שלא להתרשם מהדברים האלה, אבל לי כאזרח היה דברים קשים מאוד. לא הלכנו כאן בדרך הצדק המשפטי וזה כאב לי מאוד. קיבלתי את הדרך שלא היתה דמוקרטית אבל זה כאב לי". בהמשך מוכרים מעצרים של אנשי תנועת "כ"ך בפרט לאחר רצח ברוך גולדשטיין הי"ד, אז נעצרו כשמונה במעצר מנהלי וכן הרב יצחק גינזבורג שלבסוף שוחרר בדיון בביהמ"ש העליון.

במסגרת הכתבה ספרנו אנשים ולא את מספר הצווים, שכן כנגד נעם פדרמן ונוספים, וגם כנגד כמה מהעצורים המנהליים הוצאו כמה צווי מעצר. בנוסף, לא ספרנו את פעילת השמאל טלי פחימה שנעצרה במעצר מנהלי עקב קשריה עם המחבל זכריה זביידי מג'נין. כך או כך הגענו לתקופת הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון, אז נעצרו חמישה יהודים במעצר מנהלי. ניתן רק לשער כמה היו נעצרים היום לו היתה מתרחשת תכנית שכזו נגד ההתיישבות. כמה בודדים נעצרו במעצרים מנהליים מאז ועד שנת תשפ"ב, 4 מהם לאחר פרשת דומא, ובסך הכל מדובר על 25 יהודים שנעצרו במעצר מנהלי מאז שנת תשי"ב.

ואולם מאז כניסתו של יואב גלנט לתפקיד שר הביטחון בדצמבר 2022 חלה עלייה תלולה במעצרים המנהליים. חמישה עצורים מנהליים בכל תקופת הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון 19 בשנה וחצי של גלנט!! עוד קודם לכניסתו לתפקיד נעצר במעצר מנהלי אברהם יאיר ירד מיצהר. גלנט שנכנס לתפקידו לקראת סוף השנה הלוועזית 2022 האריך לו את הצו, ומאז במשך שנה וחצי הספיק גלנט להורות על מעצרים של לא פחות מ-19 יהודים במעצר מנהלי, חלקם נעצרו כבר מספר פעמים.

גלי המעצרים היו בעיקר לאחר אירועי התגובה בחווארה לרצח הלל ויגל יניב הי"ד, אירועי התגובה לפיגוע הקשה בתחנת הדלק בעלי ורצה בנימין אחימאיר הי"ד. כאמור מדובר בשיא שמלמד על האובססיה והרדיפה בתקופתו. אם בגין סירב לעצור במעצר מנהלי את חברי המחתרת היהודית הרי שגלנט עוצר ללא הפסקה ובמספרים חסרי תקדים לחלוטין. בעלי משפחות ורווקים, לתקופות של חודשים ארוכים, וזאת בחשד להשתתפות בעבירות רכוש כתגובה לפיגועים.

גלנט עצר גם את החובש. העצור האחרון הוא נתנאל אילוז, חובש איחוד הצלה שטיפל בנפגעים בזירות פיגועים רבות ואף ירד בשמחת תורה לטפל בנפגעים תחת אש ביישובי הדרום. הוא מכחיש כל קשר לטענות שמשמיעים נגדו בתדרוכים "גורמים" במערכת הביטחון לפיהן היה באירועי התגובה לרצח בנימין אחימאיר הי"ד. לאחר שחרורו של אריאל דנינו ישנם כרגע

שמונה עצורים מנהליים יהודים. כאמור הנתונים מלמדים – גלנט ברדיפה חסרת מעצורים בשירות המחלקה נגד יהודים בשב"כ. (הקול היהודי)

ולאחר ששומעים את האחראי על המחלקה הזו מתבטא נגד המתיישבים בצורה שאף פעם לא התבטא אדם בדרגתו כך על מחבלים ערבים, מפחד שיבולע לו מהדיקטטורה המשפטית הפרוגרסיבית השלטת כאן בכל תחום אפשרי... כמה חקירות נחקרו אנשי ימין על אמירות שלא מגיעים לרבע מכל ההשתוללות של האנרכיסטים נגד הממשלה וכל ההסתה הפרועה והאוטואנטישמית נגד החרדים יום יום. אבל דין אחד לימין ולדתיים ודין אחד למי שמחובר לקליקה הנכונה...

האנרכיסטים תומכי האוייב ודומרי החמאס בתקשורת התבהלה ומרעילי הבארות מהנדסי התודעה ומכפיפי הדעות מרבים להפחיד כל הזמן את הציבור ולעורר ספקות בדבר חשיבות המלחמה עם הנאצים הרוצחים האנטישמים בעזה, ואין רטוריקה בזויה ושפילה שאינם משתמשים בה כדי לרושש את המורל הציבורי... ולאחרונה הם מרבים להפחיד אותנו על כך שהמפקדים והחיילים המשתתפים במלחמה יתבעו על פי המשפט הבינלאומי.

כדרכם של בולשביקים מהנדסי תודעה ושקרנים מהפראבדה הקומוניסטית... שעיקר הנשק שלהם הוא להנדס תודעה ולהרוס את החשיבה הבריאה של הציבור וכך לשלוט בו ללא מיצרים וגבולות. מעניין מי הם אותם תובעים ודין בינלאומי? היכן הם היו כל העשרים שנה הקודמות שערי ישראל מופגזות יום יום במאות טילים רצחניים כדי להשמיד להרוג ולאבד את העם היהודי. ומי מדבר עכשיו כשהנאצים האנטישמים הפרימיטיבים עם החצאיות והשמלות מתימן המקוללת שולחים לכאן טילים בליסטיים שכל אחד מהם בכוחו להרוס כמה בניינים ולהטיל הרג והרס רב. הנאצים היו אלו שהמציאו את השיטה הזו של שליחת טילים והפצצת ערים שלימות על יושביהן מבלי כל התרעה מוקדמת כדי להרוס לאוייב שלהם את החיים ולהופכם לסיוט מתמשך ולא ידוע, והיום הרוצחים האיסלאמיים האלו משתמשים באותה שיטה נאצית רצחנית.

וראו זה פלא ראש הפרוגרס העולמי, הזקן הסנילי המנוול בידין עבדו של ראש הפרוגרס חוסני איבן עבדאללה אובאמה מתחרז עם אוסאמא... לא הכניס את תימן בכלל לרשימת הטרור. פתאום אנו שומעים שטראמפ הכניס אותם לרשימה. וכי הם לא היו עד היום ברשימה של הטרור? התשובה היא לא! אבל על כל מיני יהודים ביהודה ושומרון אותם אנטישמים מהמפלגה הדמוקרטית בארה"ב הטילו עיצומים וסנקציות. הבנתם מי אצליהם האוייב ומי האוהב? ולכן נביא כאן מהאנציקלופדיה את שיטות המלחמה הראויה בנאצים ואיך האמריקאים והבריטים הכניעו את הנאצים במלחמת העולם השנייה.

בליל 30 במאי 1942 העיר הגרמנית קֶלֶן (בגרמנית: Köln) הופצצה על ידי חיל האוויר המלכותי של בריטניה. במהלך מלחמת העולם השנייה. הפצצות אלו קיבלו את שם הקוד "מילניום", מאחר שהייתה זו הפשיטה הראשונה שכללה יותר מ-1,000 מפציצים אוויריים!!! הפשיטה הראשונה שכללה יותר מ-1,000 מפציצים אוויריים אורגנה על ידי חיל האוויר

המלכותי של בריטניה בפיקוד סר ארתור טרורס הארים וקיבלו את שם הקוד "מילניום". פשיטה זאת התקיימה בקלן בלילה של 30 במאי 1942. יותר מ-2,000,000 מטרים רבועים הושמדו!!! יותר מ-45,000 תושבים איבדו את בתיהם!!! והדרכים בקלן היו חסומות לגמרי!! בנוסף נאמר שכאשר גל המפציצים האחרון התקרב, השריפות בעיר היו כל כך חזקות עד שהיה אפשר לראותם מיותר מ-240 קילומטרים!!!

פשיטת המילניום כללה בפועל 1,047 מפציצים אוויריים ובסופו של דבר בערך 900 לקחו חלק בהתקפה. בתוך שעה וחצי מתחילת הפשיטה, חיל האוויר המלכותי של בריטניה הטילו 1455 טונות של פצצות!!! שני שלישים מהם היו פצצות תבערה!!! לפי רשומות גרמניות 2,500 שריפות גדלקו במקומות שונים!! מהם 1,700 נחשבו לגדולות וענקיות!!! 3,330 בנייני מגורים נהרסו!!! 2,090 בני אדם נפגעו קשות! ו-7,420 נפגעו קלות. 90 אחוז מהנזק נגרם על ידי השריפות ולא על ידי חומרי הנפץ. בסביבות 500 תושבים נהרגו, 5,027 נפצעו ו-45,132 הופצצו. העריכו כי 135,000 עד 150,000 מאוכלוסיית קלן - אוכלוסייה של כמעט 700,000 אנשים - ברחו מהעיר לאחר הפשיטה. בסופו של דבר קצת יותר מ-2,428,113 מטרים רבועים של קלן הושמדו.

כאשר סר ארתור הארים העלה את הרעיון של פשיטה הכוללת 1,000 מפציצים, היו בידיו בסך הכל קצת יותר מ-400 כלי טיס. כדי להגיע למספר כלי הטיס הרצוי הארים נעזר בשלושה מקורות עיקריים: יחידות הכשרה מבצעיות של פיקוד ההפצצות (אנ'), פיקוד החוף ופיקוד אימון הטיס (אנ'). מאוחר יותר נמצא שרוב המפציצים של פיקוד אימון הטיס לא היו מצוידים להפצצות ליליות. למרות זאת, הארים הצליח להגיע למטרתו, 1000 מפציצים אוויריים!!!

מכיוון שרוב התעשייה הגרמנית הייתה נוכחת בערים מרכזיות ובסביבתם, מתקפות על מקומות אלו פגעו בוודאות במפעלים חשובים וכך פגעו בתהליכי ייצור של משאבים גרמניים. בנוסף ראש חיל האוויר המלכותי של בריטניה, סר ארתור טרורס הארים החליט כי היה צורך במבצע מרהיב, בתקווה שישתיק את הספקות של מבקריו ויותר חשוב שיבטיח תמיכה להפצצות עתידיות מראש הממשלה.

בקלן השתמשו באסטרטגית זרם המפציצים ושימושה. הפשיטה על קלן הייתה הראשונה שהשתמשה באסטרטגיה הנקראה זרם מפציצים. אסטרטגיה זאת הפכה לאסטרטגיה בסיסית בכל ההפצצות הבאות אחריה במשך שנתיים ועד סוף מלחמת העולם השנייה!!! לפי אסטרטגיה זו, כל כלי הטיס צריכים לטוס באותה דרך באותה מהירות אל המטרה, ולכל אחד מוקצה גובה וחרוץ זמן בזרם כדי להקטין את הסיכוי להתנגשויות. היתרון העיקרי לשימוש באסטרטגיה זו היה שהמפציצים יכלו לעבור דרך כמה שפחות מכ"מים גרמניים. הבקר בכל מכ"ם היה יכול לכוון מקסימום של שישה יירוטים פוטנציאליים לשעה. כך המעבר של הזרם דרך השטח בכמה שפחות זמן הקטין את מספר היירוטים האפשרי. דבר זה הוביל להחלטה של הקטנת כמות הזמן המותרת להפלת הפצצות במטרה. מוקדם יותר

במלחמה הזמן המותר לפשיטה של 100 מפציצים היה 4 שעות! צמצום ההפצצה לשעתיים בפשיטה של 234 מפציצים בליבק (בגרמנית: Lübeck) היה נחשב מהפכני, אך מינימום של 90 דקות היו מורשות לפשיטה של יותר מ-1,000 מפציצים במבצע הקרב. כך הכניעו את גרמניה, ללא רחמים. וללא ספקות בדבר ביצוע המטרה הנעלית והיא השמדת עמלק הרצחני מהעולם ללא רחמים בדיוק בשפה בה הוא הכי מבין ואיתה הוא השתמש להרג ורצח כל אירופה ובהמשך לפי התכניות בכל העולם. כך גם הנאצים מעזה תימן ואיראן ולבנון מבינים אך ורק את השפה הזו. וכל שאר הטענות של הפרוגרס הצבוע המשת"פ שלהם דרך תעמולת תקשורת התבהלה בכל העולם... הם שקר אחד גדול והטמעת פחד וספיקות בהמונים בדבר מחיקת העמלק הנאצי מהעולם.

תענוג מענייני דיומא, ביעור המץ:

"בניסן נגאלו - ובניסן עתידין להיגאל!"

רבים מהנסים שאנו חווים הם "מלובשים בטבע" - כמו למשל, נסי ההצלה מהמתקפה האיראנית הגדולה שהייתה לפני פסח בשנה שעברה (99 אחוזי יירוט!), או ההצלחות הגדולות של "כיפת ברזל" (שהצבא בעצמו לא האמין בה ולא רצה להשקיע בפיתוחה, וגם המדענים מארה"ב שהגיעו כדי לבדוק את היתכנותה - קבעו שהיא לא תצליח, ולכן ישראל לא קיבלה שום מימון אמריקני לפיתוחה). מדוע זה כך? מדוע הנסים בתקופתנו הם "נסתרים" בתוך לבוש טבעי?

מסביר אדמו"ר חב"ד החמישי, הרבי הרש"ב (רבי שלום דובער) - שיום ההילולא שלו חל ביום (ב' ניסן): "בדורות הראשונים היה גילוי אלוקות בעולם והיה מצוי ענין הנסים, שהיו נסים נגלים היוצאים מדרכי הטבע לגמרי, וכמו ביציאת מצרים וקריעת ים סוף, שהיה גילוי עצמות אור אין סוף שנקרעו ונתבטלו כל הפרסאות והיה גילוי אלוקות שלא על ידי לבושי הטבע כלל... אבל בזמן האחרון "אותותינו לא ראינו" - שאינו מאיר גילוי אלוקות... הגם שבכל זמן הקב"ה עושה נסים עם ישראל, וכמאמר 'כבשה אחת בין ע' זאבים והיא מתקיימת', וכמו בכל דור ודור עומדים עלינו והקב"ה מצילנו כו', רק שמלובש בדרכי הטבע, והולך ובא הכל בהנהגת הטבע, ואין האלוקות נראה ונגלה כו', ובפרט בהנסים תכופים שבכל עת ושעה שאינם נגלים כלל...

וכל זה הוא מפני שבדורות הראשונים היה ההשפעה ע"י לבושי הבריאה והיצירה ועל כן היה מאיר גילוי אלוקות כו', ובזמן הגלות ההשפעה היא ע"י לבושי העשיה שמעלימים ומסתירים

לסיכום: בדורות הראשונים היה מאיר בעולם גילוי אור ה' (ולכן, כמסבר כמה מקומות, היה אז המשכן, ובתי המקדש וכו') ולכן הנסים והנפלאות היו גלויים. אך בזמן הגלות, האלוקות נסתרת, ולכן גם הנסים נסתרים. וממשיך הרבי הרש"ב ומסביר ששרש הנסים המלובשים בטבע הוא עליון יותר וגבוה מאד, וע"י שעובדים ומסירים את ההעלם - האור העליון מתגלה!

ובלשוננו הקדוש: "ומכל מקום כתיב 'מה יפו פעמיך בנעלים' - דשרש הפרסאות הוא למעלה יותר, וכנ"ל דענין עמוק ביותר שאינו בגדר גילוי הרי הוא בא בדרך חידה... שבהפרסאות המעלימים לגמרי יש בהם דוקא מבחינת עצמות אין סוף ב"ה, ועל ידי העבודה שמסירים המסכים והפרסאות - מאיר על ידי זה גילוי אור עליון יותר...". [המשך תער"ב, חלק ב', עמודים תת"ס-תתס"א]. ומכל זה מובן, שהנסים שאנו חווים היום - שהקב"ה "מצילנו מידם" - הם מלובשים בטבע, כי כך הוא הסדר וכך היא ההנהגה האלוהית בזמן הגלות - שהנסים הם מלובשים ומסותרים בטבע, אבל, דווקא השרש של הנסים הללו הוא הגבוה ביותר!

"בניסן נגאלו - ובניסן עתידין להיגאל". צה"ל הודיע: מאז חידוש הלחימה חיסלנו 250 מחבלים. תימן הודיעה: מאז תחילת ההפצצות נהרגו 100, ונפצעו כ-150. סביר להניח שנהרגו אף יותר מחבלים, אבל החות'ים מסתירים זאת. חיסול מחבלים - זה בעצם ביעור של החמץ...

ובעבודה הרוחנית שלנו, מסביר הרבי מהר"ש - רבי שמואל שניאורסאהן - אדמו"ר חב"ד הרביעי, מהו התוכן הפנימי ביעור חמץ: "וזהו שציוונו לבער את החמץ - שכמו שאנו רואים בגשמיות, שהחמץ הוא מגביה את עצמו, ומתנפח - כמו כן הוא בעבודה - הוא בחינת גאווה וגסות הרוח, שהם היפך הקדושה, וכנזכר לעיל בענין 'אין אני והוא יכולים לדור שם כו'. ובדרך כלל נקרא היצר הרע חמץ, וכמו שכתוב מכף מעוול וחומץ כו' - אם כן הוא אזהרת ביעור היצר הרע והשבתתו מן העולם כו' ואז נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם כו' והשרה שכינה בישראל, כי היו מנוקים מכל עוון..." תורת שמואל, תרכ"ו, עמ' מ"ב]. מאת: אבישי אפרגון, ראש ישיבת דרכי תמימים ת"א, פרשן לעניני צבא ובטחון

תענוג לענות:

שאלה: איך אני יכול לדעת שאני באמת בדרך של אמת? תשובה: פעם נשאל המשפיע ר' ראובן דונין את השאלה הזו בדיוק. והוא ענה: "שתהיה באמת בשמחה תדע שאתה בדרך של אמת. איפה שיש אמת יש שמחה."

תענוג בחינתך:

אני לא יכול לעצור מלדבר כאן על תופעה ההולכת וגדלה היום בצורה שלא מתאימה למגזר החרדי ההולך בדרכי גדולי התורה והיראה מדור דור. ניגש אלי מלמד יקר וותיק מאוד והיה נראה כולו שבור ורצוצ, מדוכדך ונדכא. ואני לא הבנתי מה קורה? והוא הסביר לי את המצב לאשורו, לדאבוני הרב...

הוא מלמד כיתה בחיידר חרדי קצת פתוח... מורכב ממשפחות חרדיות... שכולם חתומים על תקנון של חיידר חרדי רגיל... והנה הוא מתמודד עכשיו עם תלמיד שלא מעוניין להגיע לכיתה ולא מעניין אותו בכלל תוכן הלימודים, ומתחילת השנה הוא לא מעוניין להשתתף, ולא להתעניין בכלל בלימודים ולא משתף פעולה עם שום דבר הקורה בכיתה. ועכשיו זה כבר ממש התפרץ והוא כבר לא רוצה להגיע לכיתה.

ומי אשם כמובן? הרבי-המלמד! ההורים וגם ההנהלה מאשימים אותו שהוא לא מעביר את החומר בצורה חווייתית... ולא עושה

מספיק כדי לעניין את הילדים בחומר הלימודים ולמשוך אותם להיות בכיף בכיתה... ועוד כל מיני האשמות שאין להם שום בסיס... הוא מלמד כבר 20 שנה! ומעולם לא אמרו לו כזה דבר! להיפך הוא מלמד ידוע וקוצר תשבחות ותודות מכל ההורים שהפקידו אצלו את הילדים.

ולמה אני מכונן? שני ההורים שם נקראים: "אושיות רשת"... הם כל היום מצלמים את עצמם ומסריטים את עצמם ואת הבית ואת הילדים... והם בקושי נמצאים עם הילדים... ויש בבית גם שני כלבלבים קטנים... ומתקיימות שם כל מיני מסיבות ואירוח תמידי של כל מיני דמויות ושירים... שלא כל כך לרוח חכמים... ולא מתאימים לבית חרדי... חלק מהאחים והאחיות כבר לא חרדים ולא חיים באורח חיים חרדי... ומה יעשה הילד שרואה כל היום סרטים בבית ועוד כל מיני מראות שלא לרוח חכמים... למה שיעניין אותו מלמד צדיק שמלמד כל היום גמרא והלכה וכ"ו כל מיני מקצועות קודש שמעצמות אותו ולא מעניינות אותו כי הוא לא כ"כ רואה שזה מעניין את אבא שלו... וכמובן שההורים לא יאשימו את עצמם ואת הקונפליקט בו נמצא ילדם הזך והטהור שלא מבין איפה הוא חי? האם הוא חרדי? האם כל מה שהוא רואה בבית תואם את רוח החיים החרדית? האם כל ההלוך יילך של הבית וההורים, מתאים ונותן רוח נכונה ועידוד ללימוד תורה ויראת שמים? ומה יעשה הבן ולא יחטא? וכמובן שההורים לא מתכוונים לכך... אבל המעשים נעשים והתוצאות יוצאות... אחד ועוד אחד שווה שטים... יש סיבה ותוצאה... וכמובן מי אשם כאן? המלמד! שלא משביע מספיק את הילד שרגיל כבר לראות בכל שניה החלפת צבעים משתוללים על המסך... וקולות אחרים וכל מיני מראות מושכות ומעניינות, ומה הרבי מראה לו? את המסורת היהודית הנושנה... של מלמד העומד ומלמד חומר מיושן של גמרא ומשניות (חס וחלילה)

וכאן אני שואל את כל ההורים שמבינים טוב טוב על מה אני מדבר... את כל ההורים שהאמת מדברת אליהם... אבל לא יכולים להתגבר על תאוות הפירסום והכבוד ובעיקר על התשומת לב שהם כבר מכורים לקבל בכל יום בכמויות על... מה בדיוק אתם רוצים מילדכם, כשאתם מצלמים ומסריטים אותו, והוא רואה את ההתנהגות שלכם... ובמקביל אתם שולחים אותו לחיידר עם ילדים תמימים שלא באים מבית כזה "מעניין"... ולא יודעים את כל ה"מושגים" שאותו ילד "בקי ורגיל" בהם... והוא לא מוצא איתם שיחה משותפת...??

סיפר לי מורה פרטי לילד כזה שהוריו אין להם "זמן" אליו... והוא מטפל בו גם בכל מליוני הבעיות הרגשיות שהוא סובל מהם... והילד טוען שאין לו חברים בכיתה... אין לו עם מי לדבר... והלך המורה לצפות בכיתה, וראה שם ילדים תמימים וחמודים. ולא הבין מה הבעיה של אותו ילד להתחבר אליהם? ושאל אותו: "למה אתה לא מתחבר עם פלוני?" וענה: "הוא סתם חנון... שמבין רק בגולות וקלפים" הבנתם? כל חטאם של החברים בכיתה הוא שהם לא מבינים בסרטים ובמסכים... ולא באים מבית מלא במסיבות ואירוח כל ייצור עלי אדמות... ולכן הילד לא מוצא שיחה משותפת איתם... הם "חנונים" בשבילו...

המלמד רק אומר: כולם לפתוח גמרא/חומש/משנה/ספרי חשבון וכ"ו... והילד מתחיל בסדרת פיהוקים, ופרצופים עצובים

ומדוכאים כאילו הוא אסיר בכלא... ויושב כמי שכפאו שד... כי הרי זה לא מה שעושה לו את זה... זה לא מסכים מרצדים וחילופי תמונות וצבעים עזים בכל רגע... זה לא ריגושים חדשים בכל שעה... כמו שההורים שלו מחפשים בהסרנות והתמונות... זה לא הבלאגן והעקשן שיש בבית כל הזמן... זה פשוט איזה אברך/מלמד... צדיק שמנסה להעביר שיעור בצורה הכי חווייתית ומקצועית. אבל הוא לא מביא את הסיפוק שהשחקנים בסרטים, וייצורי הקדם שהילד רואה בבית... וכמובן שהמלמד אשם בכל המצב....

וכאן חובה להביא את דברי הסבא מסלבודקא: על דברי אליהו הנביא לעם שהלכו אחרי נביאי הבעל השקרנים שונאי התורה, והשניאו את התורה ולומדיה על העם, השניאו את נביאי ה' על העם, החטיאו את העם, ואכלו כולם משולחן איזבל הטמאה והמשוקצת, והיו תלויים בתקציביה הטמאים והמחייבים ללכת לפי כל גחמותיה המזוהמים. ואמר: "אם יִהְיֶה הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו" למה אתה לא נותן דרך אמצע? למה או שחור או לבן? או ימין או שמאל? זה הרי דור כזה נמוך ונמצא כל כך למטה... למה אתה נותן להם מיד מדרך הבעל, אפשרות אחת ויחידה: לעבור לדרך ה'??? תן איזה משהו "סבבה" כזה... שמשלב גם חיים חרדיים וגם חילוניים... גם כיסוי ראש ובקביל הכי פרוץ שאפשר... גם חצאית וגם יתור גרוע ופרוץ מאשה חילונית עם מכנסיים... למה מיד "רק ה'!!!"

ומתרגן הסבא מסלבודקא תירוצו שהוא יותר מתירון, זה דרך חיים והשקפה וראייה נכונה לדורינו זה ומאז שהסבא אמר את זה בדור שהתגברו המשכילים הרשעים המחבלים בכרם בית ה': "אין דרך אמצע!!!! אין פשרות ביהדות!!!! אין בין דרך ה' לדרך הבעל הטמא והמשוקצת איזה דרך שהיא גם ראויה!!!! יש: או דרך ה' דרך התורה והמצוות כמו שהורו רבותינו מדור ודור, בלי סטייה מדרך אבות!!! או שאתה עם נביאי הבעל הטמאים והמשוקצים!!!!"

ידוע מה שאמר תמיד הרה"ק רבן של כל ישראל ומצילים ממש לאחר השואה מרדת שחת... הרבי ר' יואל מסאטמר וצוללה"ה, על הפסוק: צָא לָךְ בַּעֲקֵבִי הַצָּאן (שיר השירים א) "אל תחדשו ואל תמציאו שום דרכים חדשות לבקרים... אנחנו צאן קדושים! הצאן הולך בתמימות אחרי הרועה! גם אנחנו צריכים תמיד לראות ולבדוק וללכת כמו שהלכו אבותינו ורבותינו מדור דור"

ולכן הורה שרוצה באמת בהצלחת בנו צריך לראות שיהיה תיאום אמיתי בין החיידר והכיתה והדרך בו בנו לומד רוב היום למצב בבית. ולא לתת לילד לגדול בקונפליקטים ובמהמורות נפש כשהוא לא מבין לאן פניו באמת מועדות... נזכור תמיד על ילד אי אפשר לעבוד ילדים הם מכונת רנטגן... למבוגרים... ומי שחושב שכן אפשר להיות דו פרצופי מול הילד... יקבל את הסטירה מהילדים כשהם יגדלו... ואז זה כבר יהיה מאוחר לתקן את העניינים.

תענוג לחיך:

**** עם הארץ אחד פירש את "והיא שעמדה" שבכל דור ודור עומדים עלינו לכולתינו, שהגויים רוצים להכריח אותנו לאכול חלות בפסח, (לחלותינו), והקב"ה מצה-לינו מידם, שנאכל מצות.

רוצים לשלוח שאלות בכל נושא למערכת? אתם מוזמנים! וכן לתגובות, הארות/הערות, ולקבלת העלון במייל: tbvlb2586@gmail.com, בואו לחזק את תפוצת ואחזקת העלון, ע"י תרומה לבנק: 11 דיסקונט. סניף 167 מס' חשבון: 121932461 עבור עלון "תענוג השבוע"

**** שני עמי-הארצות "למדנים" התווכחו. זה אמר: פורים דינו כ"בבט"ח" (בבט"ח – סימן לימים שגומרים בהם את ההלל בתפוצות הגולה: ב' ימים ראשונים של פסח, ב' ימים ראשונים של שבועות, ט' ימים של סוכות, ח' ימים של חנוכה. וגומרים בו את ה"הלל"). וזה אמר: לא כ', פורים דינו כראש-חודש, ואין גומרים בו את ה"הלל". היה שם "למדן" שלישי, ליגלג עליהם ואמר: פורים אתם שניכם! אפילו דבר פשוט כזה אי אתם יודעים. פורים שחל להיות בראש-חודש, דינו כראש-חודש, ואין גומרים בו את ה"הלל"; פורים שחל להיות בחנוכה, דינו כחנוכה, וגומרים בו את ה"הלל"....

**** מוכסן מסר שני ספרים לכריכה: הגדה וסליחה. בילבל הכורך ושירבב דפים מן הסליחה לתוך ההגדה. וכשישב המוכסן ב"סדר" של פסח, סיים בדף ההגדה: "אלו עשר המכות, שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן", ופתח בדף שני – של הסליחה: "אשמונו, בגדנו, גזלנו" וגומר. אמר לו בנו: אבא, אשתקד לא היו "המכות" מרובות כל-כך... היה שם אורח אחד, צחק והסביר למוכסן את אשר עשה לו הכורך. נצטער צער גדול, הלך ביום ראשון של חול-המועד אל הכורך ורב עמו: כיצד אדם מישראל אינו חס על חברו ומכניס לו סליחה של חמץ לתוך הגדה של פסח ומכשיל אותו ואת ביתו בעבירה, שאיסורה איסור כרת, רחמנא ליצולן?"

**** עם הארץ ובנו ישבו ב"סדר" של פסח והגיעו ל"כורך". תמה הבן ושאל: אבא, מה עניינו של קורח (-כורך) ל"סדר" של פסח? הסביר לו האב: זה בא ללמדנו, שלא יתגאה אדם אפילו בפסח. היום אנו יושבים ואומרים הגדה ואוכלים לחם עוני... מחר אולי יארע, חלילה, לנו מה שאירע לקורח בשעתו....

**** עם הארץ ערך "סדר" של פסח. פתח ב"כל חמירא" ושתה כוס ראשונה; קידש ושתה שנייה; אמר "הא לחמא" ושתה שלישית; סיים ב"מה נשתנה" ושתה רביעית. כיוון שקיים ארבע כוסות, סילק את ההגדה מלפניו, ציווה להביא את המאכלים, אכל ושבע והלך לישון. עיכבו בנו ואמר לו: אבא, עליך אני תמה, שאתה מקצר כל-כך בהגדה. אשתקד הייתי מיסב אצל זנוויל שכננו ב"סדר" של פסח, וכמה ארכה שם ההגדה; אמרו "הלל", אמרו "נשמת", אמרו "לשנה הבאה בירושלים", ואילו אתה לא אמרת כלום. החזיר לו האב: בני, אין מביאים ראייה מן ההדיוטות. שמועה שמע זנוויל: פסח שחל להיות בשבת, אומרים "נשמת". שוב שמע: פסח שחל להיות בראש-חודש, אומרים "הלל". עוד שמע: פעם אחת ביובל חל פסח להיות ביום-כיפור ואומרים "לשנה הבאה בירושלים", והרי הוא, ההדיוט, בילבל כל מה ששמע ואמר הכל בבת-אחת.

**** חול-המועד פסח בא מוכסן לעיר ונכנס אצל הרב. ראה הרב, שפניו עצובות, ואמר לו: שמא דבר רע אירע לך, חלילה? נאנח המוכסן: רבי, שדים כבשו ביתי. שדים? – תמה הרב. – מה ראית? הן, רבי שדים, – השיב המוכסן. – אשתי אשה כשירה היא, ברוך השם, וזהירה בענייני-פסח. ואילו גם אתמול וגם שלשום מצאנו שעורים בפופות. מי הטיל את החמץ לתוך הכופות, אם לא שדים? היררה הרב ושאל: היכן נמצאת המצה בביתך? רבי, – השיב המוכסן, – אני יודע, שמצה טעונה שמירה. חדר מיוחד לה בביתי. והחמץ היכן הוא? בחדר הסמוך, סגור ומסוגר. ושעורים יש לך בחדר של החמץ? הן רבי, יש. ועכברים מצויים בביתך? אוי, רבי! גדולים כחתולים. אם כן, – אמר הרב, – לחינם אתה תולה בשדים. העכברים גוררים את השעורים מחדר-החמץ לחדר-המצה, ומכאן השעורים בכופות. התפלל המוכסן על חכמתו של הרב ושאל: רבי, מה תקנה יש לדבר? היררה הרב ואמר: שוב לביתך ותן לפני העכברים מקצת מן האפיקומן, השמור לך בארונך, וכיוון שיאכלוהו לא יאכלו את השעורים, שהרי אחרי אפיקומן אכילה אסורה. תמה המוכסן: רבי, כלום בקיאים העכברים בדינים? החזיר לו הרב: תנוח דעתך, בקיאים הם בדינים. לפני שבועיים אכלו כל השולחן-ערוך שלי.

**** בשבת הראשונה אחרי פסח, כשהכריז הקורא "יעמוד פלוני בן-פלוני מפטיר", טפח עם-הארץ על העמוד שלפניו וקרא: "אין מפטירין אחר הפסח!"